

Запит урядників на тюремних воротах

Франсуа Війон

XVI. ЗАПИТ УРЯДНИКОВІ НА ТЮРЕМНИХ ВОРОТАХ
(БАЛЯДА АПЕЛЮ)

Як імій апель тобі здається,
Гарньє? Чи добрий він, чи злий?
Всяк звір за власну шкіру б'ється;
Як зловлять, дикий і лихий,
Втекти він пробує мерщій.
Тож як казання сміховите
Душі заспівано моїй,
Невже я писок мав стулити?

Якби я був Капета внуком,
Що в різника прийшов на світ,
Я і в різні минув би муку
Води, налитої в живіт.
Чував ти про такий обід?
Тож як той засуд хитрошигий
Мені пришпилено, в одвіт
Невже я писак мав стулити?

Ти думаєш, що я жартую
І всі клепки вже розгубив,
Ні, ще гукну я: "Апелю!"
Будь певен, ще я не здурів,
Не вірю в гонор тих панів.
Коли від суддів гордовитих
Я вчу: "На шнур", то й поготів
Невже я писок мав стулити?

Коли б я, князю, пиптя мав,
Вже б, як Клотер, я був заритий,
Або на шнурі довгий став.
Невже я писок мав стулити?